

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Соціальна робота в наш час має важливе значення. Соціальний менеджмент найбільше відповідає вимогам сучасного суспільства, тому вивчення його функцій та технологій є вкрай потрібним і перспективним завданням. Хоча родоначальниками соціальної роботи вважають західні країни, в певній мірі можна говорити і про вплив колишніх країн соціалістичного табору на організацію соціальної політики і соціальної роботи зокрема. Так, ще до появи системи соціальної роботи на Заході, в СРСР вже існувала і достатньо ефективно діяла система соціального забезпечення громадян. Конституція гарантувала право на працю, відпочинок, освіту, пенсійне забезпечення, не існувало безробіття, запрапа забезпечувала прожитковий мінімум. Достатньо ефективно працювала система допомоги малозабезпеченим, інвалідам, сім'ям з дітьми. Проте, соціальна сфера перебувала під жорстким ідеологічним контролем, функції соціальної допомоги, соціальної реабілітації, соціальної адаптації виконували працівники державних та ідеологічних структур (соцзабези, відділи в міськвиконкомах, партійних органах). Соціальна робота, як правило, виконувалася професіоналами, проте до неї залучалися і добровольці, які виконували громадські доручення, що були обов'язковими для кожної "радянської людини".

Головною проблемою формування соціальної політики на сучасному етапі розвитку українського суспільства є переоцінка матеріального чинника, адже, незважаючи на важке економічне становище нашого суспільства, все ж сподіватися на вирішення соціальних проблем тільки шляхом матеріальних дотацій також не раціонально. Соціальний менеджмент - управління системою соціальної роботи, спрямоване на реалізацію її завдань та пошук оптимальних шляхів їх вирішення.

Соціальне управління, як особливий вид управління, являє собою вплив одних людей на інших з метою упорядкування соціально важливих процесів, забезпечення стійкого розвитку соціальних систем. Це механізм організації громадських зв'язків, що здійснюються всіма державними органами, незалежно від конкретного призначення, органами місцевого самоврядування, а також об'єднання громадян.

Теорія соціального управління надає великого значення виробленню стратегії та розгляду цілей системоутворюючої ознаки будь-якої організації. Оскільки організації є цільовими системами, то мета є їх основною ознакою, яка відрізняє одну систему від іншої. Формування та вибір цілей є початковим пунктом управління. Соціальне управління відрізняється від управління інших систем (технічних та біологічних) тим, що вплив суб'єкта управління на об'єкт відбувається насамперед шляхом визначення мети діяльності.